

Publicerad 2009-04-16 22:55 av Ordluffare

Fyllo sätter skräck i vanligt folk på perrong

Jag tar tunnelbanan till en vän, gröna linjen söderut. En mobilpratande fjortis försörjer omedvetet en hel vagn med skvaller. Även jag distraheras och glömmer byta tåg vid Slussen och hamnar på Mariatorget.

Där blir jag stående. 8 minuter till tåget tillbaka. Jag iakttar ett fyllo som vinglar fram och tillbaka längre bort på perrongen. Parkbänken ovanför måste ha tröttnat och sparkat av karlsloken.

Omtöcknad och småvresig kan han inte bestämma sig om han ska sitta ner eller ragla runt och skrämma livet ur väntande resenärer. Fyllskallen sätter sig till slut bredvid ett par. Skräcken blossar upp i deras ögon. Hjälp han vill konversera, tänker de. De reagerar illa kvickt, reser sig upp och går utan att vända sig om. När han märker att folk på perrongen håller säkerhetsavstånd börjar han sjunga.

Intensivt och obegripligt skrålar han. Saliv yr genom luften. Ge karln ett glas vatten, tänker jag men anstränger mig för att uppfatta oljudet. Det är omöjligt fram till refrängen.

”DET ÄR NI SOM ÄR DOM KONSTIGA, DET ÄR JAG SOM ÄR NORMAL”.

Han ser sig om efter att han kastat ur sig Thåströms kända fras som om han var upphovsman till lyriken och precis förmedlat sitt budskap. Han upprepar refrängen en gång. Sen tystnar han, som om han väntar på ett gensvar. Ingen reaktion från publiken. Ryggar talar inte.

Tåget rullar och plattformen töms. Jag sätter mig. Sneglar ut genom tunnelbanefönstret mot publikens gemensamma skräck.

Han sitter kvar. Han har somnat.

Jag följer honom med blicken innan tåget försvinner i tunneln.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ordluffare med Poeter.se id #26479 innehar upphovsrätten